

[Bernhard Baunsgaard]

skes, og at den derved fremkomne skattepligtige indkomst danner grundlag for indkomstafhængige sociale ydelser. Den radikale folketingsgruppe fik i 1975 folketinget til at vedtage en beslutning herom. I bestræbelserne for at klare dette problem må man imidlertid ikke glemme sammenstødet mellem indkomstfremgang, sociale ydelser og den progressive beskatning.

Besvarelse (9/8 79):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

De to betænkninger, der omtales i spørgsmålet, indeholder en meget grundig gennemgang dels af problemerne omkring samspillet mellem beskatning og indtægtsregulering af sociale ydelser m. v., dels af civilstands- og samlivsforholds betydning for udmåling af skatter og ydelser. I betænkningerne er gennemgået en række forskellige metoder til at afhjælpe de vanskeligheder, der har kunnet konstateres, og herunder har man også diskuteret en fremgangsmåde, der minder om den i begrundelsen for spørgsmålet omtalte ændring af beskatningssystemet. Det kan dog næppe undre nogen, at samordningsudvalget måtte konkludere, at virkelig dybtgående løsninger let ville komme til at støde an mod et eller flere væsentlige hensyn af budgetmæssig, fordelingspolitisk, familiepolitisk og administrativ natur. Selv om der kan være meget forskellige meninger i folketinget om disse forhold, har det dog ikke været helt umuligt at reducere samspilsproblemerne. Den indkomstskattelettelse, der blev gennemført i 1975, havde således som et væsentligt element netop en sænkning af skattesatserne, og det er også mit indtryk, at man har haft samspilsproblemerne for øje ved tilrettelæggelse af boligsikring, uddannelsesstøtte og fripladser på daginstitutioner. På et område er der på den anden side sket en skærpelse af samspilsproblemerne, nemlig ved indførelse af indtægtsgraduering af børnetilskud i 1976. Netop denne ændring af lovgivningen, der blev gennemført som en besparelsesforanstaltning med ret bred tilslutning i folketinget – herunder tilslutning fra spørgsmålsstillerens parti – viser, hvor begrænset et spillerum der er for at komme videre med en afhjælpning af samspilsproblemerne.

Jeg har da heller ikke aktuelle planer om at tage initiativer på området; men det er

derfor ikke mindre ønskeligt, at regering og folketing i lovgivningsarbejdet fortsat stræber efter at begrænse samspilsproblemerne. Jeg går også ud fra, at det udvalg, socialministeren netop har nedsat vedrørende indkomstgrundlaget for tildeling af sociale ydelser, i sit arbejde også vil være opmærksom på samordningsspørgsmålet.

Til *socialministeren* (6/8 79) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren oplyste, hvorledes socialministeriet har søgt at efterkomme folketingsbeslutningen af 12. december 1975 om grundlaget for tildeling af indkomstafhængige ydelser?«

(Spm. nr. 1296).

Begrundelse.

Der er i denne sommer opstået en diskussion om sociale ydelser og bruttoindkomster, fordi det føles urimeligt, at mennesker med store bruttoindkomster nedbringer disse ved ligningsmæssige fradrag og derved får ret til sociale ydelser.

I 1975 vedtog folketinget en folketingsbeslutning, foreslået af den radikale gruppe. Folketingsbeslutningen havde følgende ordlyd:

»Folketinget opfordrer regeringen til at træffe foranstaltninger til, at tildeling af indkomstafhængige ydelser til personer, hvis faktiske indkomst overstiger den skattepligtige, f. eks. på grund af skattetekniske fradrag, skal finde sted efter en samlet vurdering af vedkommendes økonomiske forhold.«

Forslaget blev henvist til socialudvalget, og et flertal af udvalget, dvs. udvalget undtagen fremskridtspartiets og det konservative folkepartis medlemmer, indstillede forslaget til vedtagelse, medens et mindretal, fremskridtspartiet, indstillede forslaget til forkastelse og et andet mindretal, det konservative folkeparti, pegede på, at udvalgsarbejdet efter mindretallets mening ikke gav grundlag for vidtgående konklusioner. Venstres medlemmer af udvalget inden for flertallet afgav en forbeholdslignende udtalelse.

Forslaget blev vedtaget med 104 stemmer mod 31.

Baggrunden for fremsættelsen var for den radikale gruppes vedkommende, at der alle-